

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **V. V.**, zastoupený Mgr. Viktorem Klímou, advokátem se sídlem Melantrichova 477/20, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 5. 2020, č. j. 13 A 83/2019 – 60, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „*městský soud*“) domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 6. 11. 2019, č. j. CPR-19547-5/ČJ-2019-930310-V223, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „*správní orgán prvního stupně*“), ze dne 15. 3. 2019, č. j. KRPA-43799-9/ČJ-2019-000022-101. Prvostupňovým rozhodnutím byla podle § 101 písm. e) správního řádu, v návaznosti na § 120a odst. 5 a § 118 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“), žalobci stanovena doba k vycestování z území České republiky do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Doba k vycestování byla stanovena v návaznosti na dříve vydané rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o uložení správního vyhoštění ze dne 10. 11. 2016, č. j. KRPA-461894-13/ČJ-2016-000022, které nabylo právní moci dne 10. 11. 2016. Důvodem pro tento postup bylo vydání nového závazného stanoviska Ministerstva vnitra, na základě kterého pominuly důvody znemožňující vycestování žalobce z území ČR ve smyslu § 179 zákona o pobytu cizinců. Městský soud žalobu zamítl jako nedůvodnou rozsudkem ze dne 25. 5. 2020, č. j. 13 A 83/2019 – 60.

[2] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále jen „*stěžovatel*“) dne 11. 6. 2020 kasační stížnost, se kterou současně spojil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V návrhu uvádí, že žaloba proti rozhodnutí žalované měla odkladný účinek

ex lege, a to na základě § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Právní mocí napadeného rozsudku se správní vyhoštění uložené stěžovateli stalo vykonatelným. Stěžovatel se nemůže vrátit do vlasti, neboť jeho domovská oblast – Krymská republika (nyní Autonomní republika Krym – pozn. soudu) – je okupována Ruskou federací. Je tak odkázán na státem řízený systém vnitřního přesídlení v rámci Ukrajiny, který však podle něj nezaručuje dostatečnou ochranu před vznikem vážné újmy. V podrobnostech ohledně důvodů znemožňující vycestování odkazuje na podanou kasační stížnost. Uložené správní vyhoštění a povinnost vycestovat z území ČR dále podle stěžovatele představují zásah do práva na respektování rodinného a soukromého života ve smyslu článku 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. V této souvislosti odkazuje na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva a Nejvyššího správního soudu ohledně práva na spravedlivý proces a dále podotýká, že vede společnou domácnost s přítelkyní (ruskou státní občankou), která má na území ČR povolený trvalý pobyt. Tato vazba může být v důsledku napadeného rozhodnutí zpřetrhána. Původní závazné stanovisko Ministerstva vnitra konstatovalo, že stěžovatel nemůže na Krymský poloostrov odcestovat z důvodu tamní bezpečnostní situace. Má-li být tento závěr následně popřen, musí se tak stát za náležitého dodržení procesních záruk, mezi něž ze své podstaty patří i odkladný účinek kasační stížnosti. Jedině tak může v dané věci kasační stížnost představovat účinný prostředek nápravy.

[3] Stěžovatel též uvádí, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není s ohledem na důvody správního vyhoštění v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Není mu ani známa újma, jež by hrozila třetím osobám. Újma hrozící stěžovateli je naopak podstatná.

[4] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve lhůtě určené soudem nevyjádřila.

[5] Kasační stížnost zásadně nemá podle § 107 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Nejvyšší správní soud konstantně judikoval, že je-li přezkoumáváno rozhodnutí správního orgánu, které má přímý následek v podobě správního vyhoštění, respektive nuceného opuštění území ČR, je újma hrozící stěžovateli z jeho výkonu zřejmá již ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého a rodinného života (srovnej např. usnesení ze dne 4. 4. 2019, č. j. 2 Azs 72/2019 – 19; všechna zde citovaná rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu pak v nedávném usnesení ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 – 38, konstatoval, že „[o]becně vyjádřený zájem cizozemského stěžovatele na osobní účasti v řízení o kasační stížnosti či jeho právo být v kontaktu s advokátem a s tím související ochrana spravedlivého procesu nemohou být samy o sobě bez dalších individuálních okolností důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 s. ř. s.).“ Rozšířený senát

pokračování

v citovaném usnesení dále uvedl, že soud rozhodující o odkladném účinku vždy poměřuje újmu, která hrozí stěžovateli, a újmu, která přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, stejně jako možný rozpor přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem.

[7] Ve světle výše uvedeného posoudil Nejvyšší správní soud i nynější návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku jsou dle výše citovaných ustanovení s. ř. s. splněny. Soud vycházel především ze skutečnosti, že stěžovateli újma hrozí, neboť nelze vyloučit, že by důsledky plynoucí z toho, že by napadené rozhodnutí žalované bylo vykonáno a stěžovatel by musel opustit území ČR, měly negativní vliv na jeho právní postavení a soukromé a rodinné vazby. Jedná se o závažnou a reálně hrozící újmu.

[8] Stěžovatel přitom neodkázal obecně pouze na své právo na spravedlivý proces, ale rovněž předeštel – byť stručně – i individuální okolnosti, které zakládají důvod pro vyhovění návrhu. Jde o poukaz na dlouhodobé společné soužití s přítelkyní v ČR, která zde má povolení k trvalému pobytu, a otázku bezpečného vycestování zpět na Krymský poloostrov, odkud pochází.

[9] S ohledem na shora uvedené má Nejvyšší správní soud za to, že ve vztahu ke kasační stížnosti stěžovatele je namístě odkladný účinek přiznat, neboť jinak by stěžovatel mohl utrpět újmu nikoliv zanedbatelnou. Současně není zdejšímu soudu známo, že by v případě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti hrozila újma třetím osobám, jelikož tomu žádné indicie nenasvědčují. Nejvyšší správní soud rovněž neshledal existenci skutečností, pro které by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Žalovaná, u které se jako u správního orgánu předpokládá, že bude v rámci své působnosti veřejný zájem hájit, se k návrhu stěžovatele nijak nevyjádřila.

[10] Pro úplnost lze dodat, že bez významu není ani ta skutečnost, že souzená věc musí být soudem řešena přednostně (§ 56 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona), a doba, po kterou budou sistovány účinky napadeného rozsudku (potažmo napadeného rozhodnutí žalované), tak nebude dlouhá.

[11] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek přiznal. Přiznáním odkladného účinku se do pravomocného skončení řízení o kasační stížnosti pozastavují účinky napadeného rozsudku městského soudu.

[12] Kasační soud závěrem uvádí, že tímto usnesením nepředjímá, jak rozhodne ve věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. července 2020

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu